

FØR JORDPÅKASTELSEN

Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem!
Jeg kan ei gå alene, nei, intet sted.
Hvor du meg fører ene, jeg følger med.

ETTER JORDPÅKASTELSEN

Selv om jeg ei fornemmer din sterke hånd,
min salighet dog fremmer din gode Ånd.
Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem.

T Julie von Hausmann 1862 - M Friedrich Silcher 1842

Takk for all vennlig deltagelse.
Familien

Prest: Sindre Hasselknippe
Solist: Guro Utne Salvesen
Organist: Linde Mothes
Kirketjener: Signor E. Hansen

HARTVIGSEN
BEGRAVELSESBYRÅ

Beate Sveen Mork

* 31. mars 1923 † 23. februar 2024

Elverhøy kirke
Fredag 8. mars 2024

ÅPNINGSSALME

Gud, når du til oppbrudd kaller,
hele livets dag trer frem:
barndom, ungdom, moden alder,
arbeid, hvile, gjerning, hjem.
Alt jeg ser i dødens port:
sorg og glede, smått og stort.

Takk for alle livets gleder,
tusenfryd ved veiens kant,
takk for sorgens stille steder,
takk for hver en venn jeg vant!
Takk for minner, takk for håp,
takk for smertens bitre dåp!

Gud, som meg til arbeid kalte,
og som nå meg hvile bød,
du som mine dager talte,
og som gav meg livets brød,
hjelp meg i den siste vakt!
Kle meg i din hvite drakt!

T Lyder Brun 1913 - M Ludvig M. Lindeman 1864

"NORDLANDSNETTER"

Fremføres av Guro Salvesen

Sveinulv Jarnæs

SALME FØR TALEN

Kjærighet fra Gud
springer like ut
som en kilde klar og ren.
I dens stille bunn,
i dens dype grunn
gjemmes livets edelsten.

Kjærighet fra Gud

som en yndig brud
kommer smykket til oss ned.
Lukk kun opp din favn,
kom i Jesu navn,
himlen bringer den jo med.

Kjærighet fra Gud

er det store bud,
er det eneste jeg vet.
Bli i kjærighet,
og du har Guds fred,
for Gud selv er kjærighet.

T J. N. L. Schjørring 1854 - M H. S. Thompson 1852

"JEG VIL TAKKE LIVET"

Fremføres av Guro Salvesen

SALME ETTER TALEN

Fager kveldsol smiler
over heimen ned,
jord og himmel kviler
stilt i heilag fred.

Berre bekken brusar
frå det bratte fjell,
høy, kor sterkt det susar
i den stille kveld!

Så mitt hjarta stundar,
bankande i barm,
til eg eingong blundar
i Guds faderarm.

T A. H. H. von Fallersleben 1837 - M J. Chr. H. Rinck 1827